

Theater Na de Dam
Atelier

DIE VERHALEN VORMEN JE

Thema's: Bombardement, Herdenken nu, Hongerwinter

Locatie: Almere, Nederland

Door: Aristo Mijnals, Fiona Kelatow en Sandy Pieterse

Dit verhaal is geschreven dankzij een groep kinderen die in Almere onderzoek deed naar de Tweede Wereldoorlog en het slavernijverleden. In de zoektocht naar achtergrond en identiteit bleken de kinderen door één ding verbonden: weerbaarheid. In het eerste deel van het onderzoek stonden verhalen over de Tweede Wereldoorlog in Nederland centraal.

PERSONAGES   MEVROUW
                          MEISJE

MEVROUW zit naast MEISJE. Ze praten samen over vroeger

MEVROUW   Nee,
                          mijn vader wilde er nooit veel over vertellen
                          En aan mijn mans kant wilden ze dat al helemaal niet
                          Ze wilden de ellende vergeten
                          Mijn opa, de vader van mijn moeder,
                          is met het tweede bombardement op Rotterdam
                          getroffen door een granaatscherf
                          Ze woonden boven de groentewinkel
                          Dus met elk alarm vlogen ze naar beneden, onder de trap
                          Maar mijn opa was nieuwsgierig naar wat er buiten gebeurde
                          Dan keek hij bij het raam
                          En toen ging het dus mis
                          Ja, dat had een hele grote impact
                          Hij had zeven kinderen
                          Ik heb er zelf niks van meegekregen, ik ben van net na de oorlog
                          Maar de verhalen erover...

Die ken ik wel
Die verhalen vormen je

MEISJE Dat snap ik

MEVROUW Vind jij het eigenlijk belangrijk dat deze verhalen verteld worden?

MEISJE Ja, dat vind ik wel
Want mensen die over veertig jaar leven
moeten ook weten wat er toen is gebeurd
Met dit soort verhalen kun je dat vertellen
En kun je proberen je erin te verplaatsen

De volgende tekst doen ze samen – de stem van toen, en de stem van nu

SAMEN Ik was nog maar een kind
Vrolijk, blij, druk
Ik was het niet gewend
Geweld, angst, schoten
Ik ging gewoon naar school
Nu kan dat niet meer
Ik had veel vrienden
Nu weet ik niet eens waar ze zijn
Ik had honger
Ik had al dagen niet gegeten
Dus weer met angst naar buiten
om eten te halen met die consumptiebonnen
Want ja, ik had honger
Ik had al dagen niet geslapen
De wallen onder mijn ogen
Weer aan het lopen met angst
Want ja – boem, knal, weg
Ik ging onderduiken
Op een plek met wel duizend mensen
Slapeloze nachten, bijna geen eten
en de ziektes gingen er rond
Vrienden, weg
Familie, weg
Wat moet ik zonder ze,
waar moet ik heen?
Ik zet het recht
Ja
Ik zet het recht

In 2022 gingen de drie afleveringen van 'Vrijheidsdrieluik' in première (regie: Aristo Mijns, Fiona Kelatow en Sandy Pieterse – productiehuis: BonteHond). Drie theatermakers werkten met tien kinderen aan het thema weerbaarheid, in drie delen: de Tweede Wereldoorlog in Nederland, het slavernijverleden en de Tweede Wereldoorlog in Indonesië. Gekoppeld aan drie belangrijke data: 4 en 5 mei (Herdenkingsdag en

Bevrijdingsdag), 1 juli (*Keti Koti**) en 15 augustus (Nationale Indiëherdenking). De afleveringen vormen samen een bijzonder vrijheidsdocument. De aflevering over de Tweede Wereldoorlog is **[hier](#)** terug te kijken.

* **Keti Koti**: Tijdens Keti Koti wordt jaarlijks op 1 juli de afschaffing van de slavernij gevierd en herdacht. Na ruim tweehonderd jaar slavernij schaft Nederland op 1 juli 1863 de slavernij in Suriname en de Nederlandse Antillen af. Keti Koti betekent 'verbroken ketenen', verwijzend naar de boeien waarmee de tot slaafgemaakten vastgezet werden. De officiële herdenkingsceremonie in Nederland vindt sinds 2009 plaats bij het Nationaal Monument Slavernijverleden in het Oosterpark in Amsterdam. Vier grote steden vinden dat 1 juli in Nederland een nationale feestdag moet worden, net als in Suriname. Niet alleen om de slachtoffers te eren, maar ook om mensen bewust te maken van de gevolgen van het slavernijverleden. Dit werkt namelijk nog steeds door in onze vooroordelen en het racisme van nu. Bron en voor meer informatie over Keti Koti:

<https://npokennis.nl/story/199/wat-is-keti-koti>